

Kaj bi neki hotel . . !

Nekdaj, nekdam pač za vami,
Zvezde, stegal sem roke,
Ko imel sem še za same
Dijamante vas svetlé.

Toda skusil sem, da daleč,
Vse predaleč ste od nas,
Kot da morem kdaj doseči
In si prisvojiti vas.

Takrat pa sem tudi zvedel,
Da ves čarni vaš nakit
In sijaj in čar blesteči
Je le solnca slab odsvit . . .

Pustil sanje sem mladosti,
Pustil prejšnje vse želje,
In za vami, svetle zvezde,
Nehal stegati roke.

Kaj bi neki hotel z vami,
Če bi prav dobil vas kdaj,
Ko en sam vam solnčni žarek
V hipu vniči ves sijaj ? !

Vitigoj.

Oko in trepalnica.

(Basen.)

Oko: Sestra, pomagaj! Mene boli, boli. Nenadoma je vrtinec zaprašil na-me ostro smet, pa je ne morem odpraviti. Sestra, pomagaj! Bolí, bolí! **Trepalnica:** Tudi mene boli, pa še kako me tišči tvoja smet, uh! To reže kakor nož. Še vnetje mi provzroči! — Oko, pomagaj ti meni, sicer sva izgubljeni obe.

Oko: Jaz sem imenitnejše in tudi potrebnejše: ti pomagaj meni izriniti smet, poslej boš vsaj videlo to nepridiprav robato.

Trepalnica: Vsakdo je dolžan skrbeti najprej za-se. Oko, pomagaj si samo, kakor si hočem jaz, a prihodnjič bodi v vrtincu previdnejše.

Oko: O, prosim, pomagaj! ko ozdravim, bom pa jaz tebi; saj vendar sva v najbližjem sosedstvu.

Trepalnica: No, bodi! A samo sedaj. — Ne misli, da je to tvoja pravica; moja dobrota je, vedi!

Oko: Tako, tako, sestra. Le gladi, le maži, potem hočem jaz tebe . . . Le še . . . le še! — O, tako dé dobro . . . Hvala! Je že zunaj. Meni je boljše.

Trepalnica: — Hkratu pa tudi meni. Kdo bi bil mislil! Ti si dober zaveznik.

Oko: In ti še boljša zaveznica.

Trepalnica: Složiva se, če hočeš, za vso prihodnjost.

Oko: Pa se složiva! Bog daj srečo!

In Stvarnik je blagoslovil novo zvezo: pritekla je rahla solzica, poljubila oba in ostala ž njima — v vsaki nezgodi — angelj olajševalec.

Ivo Trošt.

